

Temat: Poszukujemy skarbu. Co tak naprawdę liczy się w życiu?

Cele:

- uświadomienie dzieciom, że ich zdolności i talenty są darem, jaki zawdzięczają Bogu i ludziom
- kształtowanie postawy wdzięczności Bogu za życie, zdolności i bliźnich wspierających nas na naszej drodze
- uświadomienie dzieciom, jak wiele osób wspiera je w ich rozwoju
- budzenie wdzięczności uczniów wobec osób zaangażowanych w proces ich wychowania
- kształtowanie postawy poszukiwania prawdy i odkrywania prawdziwych wartości
- ukazanie różnicy pomiędzy dobrami materialnymi a duchowymi
- kształtowanie zdolności samowychowawczych

Metody: pogadanka, opowiadanie, ćwiczenia aktywizujące

Formy pracy: zajęcia zbiorowe i indywidualne

Środki dydaktyczne: tekturowe lub drewniane pudełko w formie „skrzyni ze skarbami”, kartoniki lub pudełka po zapałkach z wypisanymi nazwami skarbów:

ŻYCIE WIARA NADZIEJA MIŁOŚĆ PRAWDA MODLITWA
MYŚLENIE MOWA WIEDZA CZYTANIE PISANIE CHODZENIE PŁYWANIE
JAZDA NA ROWERZE

1. Wprowadzenie

- Katecheta w plastyczny sposób nakreśla następującą sytuację:
Z pewnością mieliście nieraz okazję przeczytać książkę lub obejrzeć film, w którym ktoś odkrywa ukryty skarb (np. film o przygodach Indiany Jonesa). Wyobraźcie sobie teraz taką scenę: Grupa wędrowców zwiedzająca jakąś nieznaną wyspę, w opuszczonej jaskini natrafia na dużą dębową skrzynię. Skrzynia jest zamknięta na kłódkę. Ciekawi, co kryje wewnątrz kufra, przybysze usiłują podnieść wieko. Mocują się długo z zardzewiałą kłódką. W końcu zamek się poddaje i pełni napięcia zaglądają do środka. Nie wierzą własnym oczom. Skrzynia jest pełna skarbów. ... Jak myślicie, jakie skarby były ukryte wewnątrz starej skrzyni?

- Dzieci przedstawiają swoje propozycje, wymieniając prawdopodobnie: pieniądze, złoto, drogocenne kamienie...
- Nauczyciel wyjmuje przygotowane pudełko w formie skrzyni zawierającej skarby:
Zobaczcie, mam tutaj skrzynię z prawdziwymi skarbami. Za chwilę będziecie mieli okazję zamienić się w poszukiwaczy przygód i przekonać się, co kryje wewnątrz tego tajemniczego kufra. Mogę wam już powiedzieć, że są to największe skarby, jakie można sobie wyobrazić. Większych nigdzie nie znajdziecie. Przygotujcie się, bo nadchodzi decydujący moment - niezapomniana chwila odkrycia skarbów.
- Prowadzący zaprasza kolejne dzieci, żeby wyjmowały skarby ukryte w skrzyni. Są to: **ŻYCIE WIARA NADZIEJA MIŁOŚĆ PRAWDA MODLITWA MYŚLENIE MOWA WIEDZA CZYTANIE PISANIE CHODZENIE PŁYWANIE JAZDA NA ROWERZE**

2. Rozwinięcie

- Nauczycie pyta uczniów, czy spodziewali się odkrycia takich właśnie skarbów. Próbuje im uświadomić, że każdy z tych skarbów ma ważne znaczenie dla ich życia. Stara się pomóc odkryć i wzbudzić wdzięczność za dary, które wydają się tak oczywiste, że zapominamy, iż są prawdziwymi skarbami. Najpierw zwraca uwagę na skarby najbardziej podstawowe:
Pierwszym z odkrytych skarbów jest życie. Pomyślcie – 20 lat temu nie było was jeszcze na świecie. Jak to dobrze, że zostaliście obdarzeni życiem. Dzięki temu skarbowi możemy się tu dziś spotkać, rozmawiać z sobą, przeżywać radosne chwile, pracować.
- Nauczyciel zwraca uwagę na kolejny ze skarbów – np. umiejętność chodzenia:
Czy od początku człowiek potrafi chodzić? Musi się tego nauczyć. Może widzieliście kiedyś dziecko, które dopiero opanowuje umiejętność chodzenia? Czy przychodzi mu to z łatwością? Jak to wygląda?

- Któryś z uczniów stara się opisać pierwsze próby dziecka uczącego się chodzić.
Prowadzący kontynuuje:
Popatrzmy, jak to dobrze, że my już mamy to za sobą. Potrafimy się poruszać, przedostawać się z miejsca na miejsce. A czy pomyśleliście, jak mogłoby wyglądać nasze życie, gdybyśmy nie potrafili mówić. Mowa jest następnym ważnym skarbem, który udało nam się dziś odkryć. Czy można sobie wyobrazić wspanialszy skarb niż umiejętność mówienia, porozumiewania się z innymi? Co z tego, że ktoś posiadałby wielki majątek, gdyby nie potrafił mówić...
- Nauczyciel zwraca uwagę na kolejne skarby, jakimi są: umiejętność czytania, pisania, liczenia:
Każdy z was, pomimo młodego wieku, potrafi już czytać, pisać, liczyć. W przeszłości nie wszyscy posiadali te umiejętności. Jak nazywano ludzi, którzy nie potrafili czytać i pisać? (Byli to analfabeci).
- Uczący stara się w podobny sposób scharakteryzować kolejne skarby, kończąc na refleksji dotyczącej darów duchowych – wiary, nadziei, miłości, prawdy:
Zobaczcie, jak wielkim skarbem jest wiara. Dzięki niej możemy spotykać się z Panem Bogiem. Wiemy, że On nas kocha, my też możemy obdarzać Go miłością. Miłość to kolejny wspaniały skarb, który powinniśmy odkryć w naszym życiu...
- Nauczyciel stara się uświadomić dzieciom, że odkrycie poszczególnych skarbów zawdzięczamy wielu ludziom, którym jesteśmy winni wdzięczność, np:
W jaki sposób dziecko uczy się mówić? Czy byłoby w stanie samo opanować tę umiejętność? (naśladuje rodziców, słyszy słowa ...).
- Katecheta uzmysławia uczniom, że wszystkie skarby, jakie otrzymaliśmy w życiu pochodzą od Boga, dzięki któremu możemy istnieć, cieszyć się życiem, porozumiewać. To On postawił na naszej drodze bliźnich, którzy pomagają nam odkryć poszczególne dary.
- Zadaniem uczniów jest wymienienie i wpisanie w kartę pracy osób, którym zawdzięczają poszczególne dary (Karta pracy).

3. Podsumowanie – nasza odpowiedź

- Katecheta swoimi słowami opowiada ewangeliczną przypowieść o talentach (Mt 25, 1-30):

Pan Jezus opowiedział kiedyś swoim uczniom przypowieść o trzech sługach, którym ich pan przekazał talenty, czyli wartościowe skarby. Mieli się nimi posługiwać w taki sposób, żeby przyniosły korzyść. Pierwszy sługa otrzymał pięć talentów, drugi – dwa, a trzeci – jeden. Podczas, gdy pan udał się w podróż, pierwszy sługa pomnożył 5 talentów, tak że miał ich 10. Również i drugi ze sług podwoił liczbę posiadanych talentów - Tu nawiązując do wiedzy uczniów przedstawiamy możliwe sposoby pomnażania majątku - Niestety jeden ze sług, ten który miał zaopiekować się jednym talentem, sprawił swemu panu przykrość – nie pomnożył talentu, ale zakopał go w ziemi.

- Prowadzący pyta uczniów, co mogło doprowadzić sługę do zmarnowania talentu.
- W ramach pracy domowej dzieci wybierają po jednym z odkrytych „skarbów” i zastanawiają się, w jaki sposób można go rozwinąć. Zadanie może mieć formę pracy pisemnej.
- Nauczyciel zwraca się do dzieci: *Poszukiwania skarbu trwają. Każdy z was zna tajemnicę samego siebie. Zastanówcie się w domu, jakie inne skarby, poza tymi, które dziś odkryliśmy, można odnaleźć w waszym życiu. Kto pomógł wam je zdobyć?*